

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்கனிதழ்

(Peer Reviewed - Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literery Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages, Faculty of Arts, Banaras Hindu University, Varanasi- 221005, Uttar Pradesh, India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG), Department of Tamil, Institute of Languages, Literature & culture, Visva – Bharathi University, Santiniketan, West Bengal, India -731235

EDITORIAL BOARD

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh, India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr SILLALEE A/L S.KANDASAMY

Assistant Professor University Tunku Abdul Rahman (UTAR), Sungai Long,
Cheras, Selangor, Malaysia. sillalee@utar.edu.my

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Studies ,Eastern University, Srilanka

Dr N.MUTHUMANI

Principal, PPG College of Arts And Science,Coimbatore - 641035.

Dr KANDASAMY

Asst Professor Department of History, Rajus college
Rajapaalayam Madurai Tamil nadu herostone78@rrc.edu.in

Dr S. KARUMPAAYIRAM

Junior Research officer,Central Institute of Classical Tamil,Chennai-600100

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

EDITORIAL BOARD

Dr S.KANNADASAN

Assistant Professor, Tamil Department, The Madura College, Madurai.
Kannadasan@maduracollege.edu.in

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

DR G.UMAMAHESWARI

Asst professor and Head , Department of Tamil , P. K. R Arts college
for women , Gobichettipalayam , Erode (Dt) , umag@pkrarts.org

Dr CHANDRAKALA

Asst Professor and Head, Department of Tamil , PPG college of
Arts and Science, Coimbatore - 641035.

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அகத்தினுள்

அகப்பொருள் மரபுகளின் பொருண்மைகள்

தெ.மதுபாலா

தற்காலப் பயன்பாட்டில் தன்மை வினைமுற்றுச் சொற்கள்

கோ. கோகிலா

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரையாசிரியர்கள் சிறந்த ஆசிரியர்கள்

முனைவர்.வி.சேகர்

ஐங்குறுநூற்றில் மருத நில வாழ்வியல் கோட்பாடு

கோ. கோகிலா

ஐங்குறுநூற்று மருதத்திணையில் "வேட்கைப் பத்து" வெளிப்படுத்தும் செய்திகள்

த.கல்பனா

சாங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் தோழியின் உளவியல் கூறுகள்

கு.கலையரசி

ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தில் ஐந்திணைசார் உணவுகள்

மு.கௌசல்யா

சாங்க இலக்கியங்களில் சமூக உறவுகள்

முனைவர் வெ. நளினி

பறம்பு மக்களின் பரந்த வாழ்வியல்

வீ. மஞ்சு

குறுநில மன்னார்களின் பொருளாதாரநிலை

மு. சதீஸ்குமார்

கம்பராமாயணம் காட்டும் வாலிவதைப்படலம்

மு.கனகவள்ளி

காப்பியங்களில் மரபுக்கருவிகள்

வீ.விஜயலட்சுமி

அட்டைப்படி உதவி

இணையம்

நன்றி

அகத்தினுள்

இஸ்லாமிய சூஃபித்துவமும் சடங்கு முறைகளும்
முனைவர் சா.இன்குலாப்

தேவியாரதியின் "உயிர்தெழுதலின் சாயம்" சிறுகதையில் பெண்மன நிலையாடு
S.Priyadharshini

விமணியின் குழந்தைச் செல்வம் படைப்பு - ஒரு பார்வை
முனைவர் கு.புஷ்பாவதி

அண்ணாவின் நாடகப் பனுவல்கள் மற்றும் நிகழ்த்துக்கைகளில் அவரது
மறுமலர்ச்சி விடுதலை அரசியல் அரங்கு ஓர் ஆய்வு.
திரு.கு.ரவிச்சந்திரன்

பாரதிதாசனின் பெண்ணுலகம்
கா. கவிதா

பாரதியார் படைப்புகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்
நா.ரஹமத் நிஷா

"தோட்டியின் மகன்" நாவல் காட்டும் துப்புரவு தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் நிலை
மு. வசந்தி

நூற்றாண்டு கண்ட எழுத்தாளுமை இராஜம் கிருஷ்ணன்-பெண்ணின் குரலாய்
முனைவர் ப.விமலா அண்ணாதுரை

கே.ஆர்.மீராவின் புதினங்களில் வெளிப்படும் பெண்மொழி
நா.சௌந்தர்யா

Creating Virtual Platforms to Showcase Undergraduates' Artworks
1.Yasanthini, G.F

அகத்தினுள்

இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் அரசன்
முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

Lakšana and Lakšya in Music
Srivaramangai Sadagopan

சதாசிவ ப்ரம்மேந்திரரின் இசை உருப்படிக்களில் பகவத்கீதையின்
ஸாராம்ஸம்

ச. காயத்ரி தேவி

Importance of Sāhityam and the Influence of the Great composers in
the musical compositions

Ms. Janaki Sadagopan

தெலுங்கும் தமிழும் தித்திக்கும் கலைவடிவம் பாகவதமேளா
ஓர் ஆய்வுநோக்கு

கலாநிதி தாஷாயினி பரமதேவன்

தமிழ்நாட்டின் மரபுவழி நிகழ்த்துகலையான தெருக்கூத்து

கலாநிதி. ஷார்மிலளா றஞ்சிக்குமார்

திருமந்திரத்தில் காணப்படும் உடல்சார் கருத்துகள் நவீன அறிவியல் பார்வை
பேராசிரியர் முனைவர் சு.ஹரிபிரசாத்

அட்டைப்படி உதவி

இணையம்

நன்றி

தமிழ்

ஐங்குறுநூற்று மருதத்திணையில் “வேட்கைப் பத்து” வெளிப்படுத்தும் செய்திகள் "Vetkai Patthu" Revealing News in Aingurunooru Maruthathinai

த.கல்பனா,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
முனைவர் இரா.திலகா,
உதவிப் பேராசிரியர் — நெறியாளர்,
தமிழ்த்துறை,
டாக்டர் நல்லி குப்புசாமி கலைக்கல்லூரி,
மணக்கரம்பை, தஞ்சாவூர்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

வரலாற்றுப் பெட்டகமாகத் திகழும் சங்க நூல்களில் இடம்பெறும் ஐங்குறுநூறு ஐந்திணை மக்களின் வாழ்வியலை குறுகிய அடிகளில் எடுத்துரைக்கின்றது. பரத்தமை ஒழுக்கத்தால் தலைவியை பிரிந்திருந்த தலைவன், பிரிவுக் காலத்தில் நீவீர் என்ன எண்ணியிருந்தீர்கள் என்பதற்குத் தோழி பதிலுரைப்பதாக வேட்கைப் பத்து அமைந்துள்ளது. தலைவனின் செயல்பாடுகளால் தலைவி வருந்தியிருந்தாலும், நாட்டின் வளமாக உள்ள நெல் முதலிய கூலங்கள் விளைச்சல் பெருகவும், உழவுக்கு ஆதாரமாக உள்ள பகடு சிறக்கவும், அறம் தழைத்து அல்லவை நீங்கவும், மக்களின் துன்பம் நீங்கி இன்பம் பெருகவும், அறம் தவறாது முறை செய்து நாட்டு மக்களைப் பாதுகாக்கும் மன்னன், பகை தணித்து நீண்டநாள் வாழவேண்டும் என்றும் இவையெல்லாம் சிறப்பாக இயங்க, மாரி பொய்க்காது பெய்ய வேண்டுமென்றும் விரும்பியிருந்தாள் என்று பதிலுரைக்கிறாள் தோழி. தன்னலமில்லா தலைவியின் உள்ளத்தையும், நாட்டுப்பற்றையும், இல்லற மேன்மையையும், கற்பின் திண்மையையும் வேட்கைப் பத்தின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. தற்கால இல்லறத்தார்க்கு வழிகாட்டியாகவும் உள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: வேட்கை, ஆதன், அவினி, நெல், பகடு, பொலிக, சிறக்க ஊரன், நன்று, தீது, மாரி.

Abstract

“Aingurunooru” of the sangham texts, which are a treasure trove of history describes people's life briefly but in short poems. Here, a man leaves his spouse due to his infidelity and unfaithful nature. But after meeting her again after a long time, he questions her contemplations during their separation period.

This upsets the wife but her friend steps forward to answer the question, which briefly makes up “Vedkai Pathu”. The friend narrates that his wife wished for the country's growth in all aspects, which includes high yields, wealth and to enhance virtuousness and thus the disappearance of evil. She proceeds that his wife also prayed that the sufferings of the people would end and happiness would increase. And finally, she wished for the king who protects his people with high morals and ethics to live long. This makes the man repentant, which eventually makes him realise the wife's selfless love, patriotism, commitment to the people and the belief she has on the king. The above concepts are briefly embraced in “Vedkai Pathu”, which still paves the way to find answers to modern problems and issues.

Keywords: Desire, Aadhan, Avini, Buffalo, flourish, ooran (River-bed dweller), good, bad, rain.

முன்னுரை

பழந்தமிழரின் வாழ்வியல் பண்பாட்டுக் கூறுகளை அறிந்துகொள்ள பழந்தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்கள் அடிப்படை ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றன. அவற்றில் சங்க இலக்கியங்களாகிய பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சிறப்பிடத்தைப் பெறுகின்றன. இயற்கையோடு இயற்கையாக வாழ்ந்த பழந்தமிழர் தமது வாழ்வியலையும் அதற்கேற்ப அமைத்து, அகம், புறமென்று இரண்டாகப் பாகுபடுத்தி வாழ்ந்தனர். இயற்கைச் சூழல், நிலம், காலச் சூழலுக்கேற்ப மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாடு அமையும் என்பது வரலாறாகும். அவ்வகையில் ஐந்திணை மக்களின் வாழ்வில் பண்பாட்டுக் கூறுகளை சங்கப் பாக்கள் வழி அறியலாகிறது. எட்டுத்தொகை நூல்களில், அக இலக்கியமாகத் திகழும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் முதலில் வைத்துப் பாடப்பெறும் “வேட்கைப் பத்தின்” பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் செய்திகள் இப்பகுதியில் ஆராயப்படுகின்றன.

சங்க காலம்

இரண்டாயிரமாண்டு பழமையுடையது சங்க இலக்கியம் என்பதை பலரும் ஒத்துக்கொள்ளும் கருத்தாகும். சங்ககாலம் குறித்த கால வேறுபாடுகள் தோன்றினாலும் பெரும்பான்மை ஒன்றியுள்ளது. “சங்க இலக்கியம் என்ற தொகுப்பில் உள்ள பாட்டுகளின் காலம் கி.மு.500 முதல் கி.பி.100 வரையில் என்று கூறுவர்” மு.வரதராசன் (மு.வரதராசன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.31). “கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் சங்ககாலமானது மிகச் சிறந்த முறையில் நிகழ்ந்து வந்தது என்பதில் ஐயமேதுமில்லை” (கே.கே.பிள்ளை, தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும், ப.85) என்பர் கே.கே.பிள்ளையவர்கள். இச்சங்க இலக்கியக் காலமாக கிறித்துவிற்குப் பின் முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளைக் குறிக்கலாம்” (தொ.பொ.மீ., களஞ்சியம் (2) — தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.20) என்று கூறி, “சங்கப் பாடல்கள் எனக் குறிப்பிடும் மரபு கி.பி.7 ஆம் நூற்றாண்டில் தேவாரக் கவிஞர்கள் சிவனோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறிய தொடர் மூலம் பழமைச் சிறப்புப் பெற்றது” (மேலது) என்கிறார் தொ.பொ.மீ.

ஐங்குறுநூறு நூல் அமைப்பும் சிறப்பும்

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் மூன்றாவதாக அமைந்து மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை முதலிய ஐந்திணையில் வாழும் தலைக்களின் ஒழுகலாறுகளை முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள் என முப்பொருளில் அமைத்துப் பாடும் நூலாக ஐங்குறுநூறு விளங்குகிறது. எட்டுத்தொகை நூல்களில் அடியளவால் குறைந்த நூறு நூறு பாக்களால், தனித்தனியே ஐந்திணைகளை விளக்குவதால் ஐங்குறுநூறு என்று பெயராயிற்று. இந்நூலின் சிற்றெல்லை மூன்றடிகள், பேரெல்லை ஆறு அடிகளாகும். சங்க நூல்களில் மூன்றடிக் கொண்ட அகவல்ளைக் கொண்ட நூலாக உள்ளது. கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் அவ்வாழ்த்து சிறுபெருமானுக்குரியதாகும்.

ஐங்குறுநூற்றில் அமைந்துள்ள ஒவ்வொரு திணைகளையும் பாடிய புலவர்கள் யார் யார் என்பதை,

மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதும் குறிஞ்சிக் கடிலன் — கருதிய
பாலையோ தலாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நூலையோ தைக்குறு நூறு (ஐங். முன்னுரை)

எனும் பழம்பாடல் எடுத்துரைக்கும். இந்நூலைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார். தொகுப்பித்தவர் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையென்ற சேரமன்னர். ஐங்குறுநூற்றுப் புலவர் ஓரம்போகியார் 109 அகப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். மருதப்

புலவராக விளங்கும் ஓரம்போகியார் 50 பாடல்களுக்கு மேல் உள்ளுறைக் கருத்தை அமைத்துள்ளார்.

சங்க இலக்கிய நூல்களில் மருதத்திணையை முதலில் வைத்து பாடப்பெறும் நூல் இதுவொன்றாகும். திணைகள் யாவும் ஆழமான எண்ணிக்கையில் பாடப்பெற்று, ஒவ்வொரு நூலும் பத்துப் பத்தாக பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பத்தும் செய்யுட்களின் தொடர்ச்சொல் அல்லது தொடர், செய்யுட்களின் ஈற்றுச்சொல், கூற்றுக்குரியோர், கேட்போர், கருப்பொருள் முதலானவற்றில் ஒன்றைப் பெயராகக் கையாண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்நூல், “பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் உள்ள ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமொழி நூற்றைம்பது ஆகியவற்றுக்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளது. இதிலமைந்த பத்து என்னும் அமைப்பே பத்திப் பனுவல்களிலும் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதனை எண்ணிப் பார்க்கலாம்” (சங்க இலக்கியம் - ஐங்குறுநூறு, முன்னுரை). பழைய உரையுடன் உ.வே.சாமிநாதையர் 1903இல் இந்நூலை வெளியிட்டார்.

நீர் நிறைந்த வயலும், வயல் சார்ந்த பகுதியும் மருதத்திணை என்றழைக்கப்படுகிறது. இறைவன் இந்திரன். உரிப்பொருள் “ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்” (தொல். அகத்., நூ.16) என்பதன் மூலம் அறியலாம். தலைவி ஊடல் கொள்வதற்குக் காரணமாக, தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் இருப்பதை மருதத்திணைப் பாடல்கள்வழி அறியலாம்.

வேட்கைப் பத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்

ஐங்குறுநூற்றில் மருதத்திணையை முதலில் வைக்கப்பட்டதற்குக் காரணம், “இந்நூலைத் தொகுத்த சான்றோரும் தொகுப்பித்த அரசரும் சேரநாட்டினர். எனவே, ஆதன் அவினி என்னும் சேரமானை வாழ்த்தும் வேட்கைப் பத்தினைத் தன்பால் கொண்ட மருதத்தை முதலில் வைத்தனர்” (ஐங்குறுநூறு, முன்னுரை). ஒரு செய்யுளை யாக்கும் பொழுது கடவுளையோ, மங்கலச் சொற்களையோ முன் வைத்துப் பாடுவது மரபாகும். அதனைப் பின்பற்றி “வாழி ஆதன், வாழி அவினி” என்னும் தொடர் வேட்கைப் பத்தின் பத்துப் பாடல்களிலும் முதல் தொடராக வருவதால், மருதத்திணையையும், அதில் வேட்கைப் பத்தையும் முதலில் வைத்துப் பாடியிருக்கலாம். ஐங்குறுநூற்றில் வேறு எந்த பத்துத் தொகுப்பிலும் வாழ்த்து, வணக்கம் போன்ற “நற்றொடர்” இடம்பெறவில்லை என்பதன் மூலம் இதை அறியலாம். இதில் ஆதன் என்பது குடிப்பெயர். அவினி என்பது இயற்பெயர். இருபெயரையும் தனித்தனியே வாழ்த்தினாலும், ஒருவனையே குறித்து நின்றது.

வேட்கைப் பத்தில் அனைத்துப் பாடல்களும் ஆறு அடியைக் கொண்டு பாடப்பெற்றுள்ளது. முதல் பாடலிலிருந்து பத்துப் பாடல்கள் வரையிலும் முதல் தொடர் “வாழி ஆதன், வாழி அவினி” என்றமைந்துள்ளது. இரண்டாமடியில் நாட்டின் வளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட உணவு உற்பத்தி சிறப்பாக நடைபெறவும், அதற்குக் காரணமாகிய மழை வளம் சிறக்கவும், மன்னன் முறை செய்து ஆட்சி செலுத்தவும், மக்களைப் பாதுகாக்கும் மன்னன் பகை தணித்து பல்லாண்டு வாழவும், அறம் தழைத்து அல்லது நீங்கவும், இன்பம் பெருகி துன்பம் அருகவும் என வாழ்த்திப் பாடப்பெற்றுள்ளன. இது அரசியல் கருத்தினை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன. மேலும், தலைவியின் விருப்பத்தைத் தோழி உரைப்பதாக இடம்பெற்றுள்ள இக்கருத்துக்கள் வாயிலாக மகளிரின் அரசியல் அறிவை அறிந்துகொள்ளவும் முடிகிறது.

மூன்றாம் அடியில் “என வேட்டோளே, யாயே, யாமே” என்னும் தொடர் பத்து பாக்களிலும் வந்துள்ளது. வேட்டோளே — வேட்டாள் என்பது வேட்டோள்” எத் திரிந்தது. இதன் பொருள் விருப்பம். யாயே — ஊடலை பொருட்படுத்தாது, இல்லறக் கடனை சிறப்பாக தலைவி மேற்கொள்வதால் யாய் எனப் போற்றப்பட்டாள். யாமே —

தலைவியும், தோழியும், தோழிக் கூற்றாக வேட்கைப் பத்து அமைந்திருந்தாலும், தலைவியின் விருப்பத்தையே சொல்வதுமாகும். தலைவனுடன் நேரடியாக கூற்று நிகழ்த்தமாட்டாள் தலைவி.

நான்காமடியில் உள்ளுறையாக ஒரு பொருள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வடியின் தொடர் மூலமாக தலைவனின் ஊர் சிறப்பும், அவனின் பரத்தமை ஒழுக்கமும் உணர்த்தப்படுகிறது.

ஐந்தாமடியில் “யாணர் ஊரன் வாழ்க!” என்னும் தொடர் 1 பாடலிலும், 2, 5, 6, 7, 9, 10 ஆகிய பாடலில் “தண்துறை ஊரன் கேண்மை” (தண்துறை - குளிர்ச்சிப் பொருந்திய) என்னும் தொடரும், 3, 8 பாடல்களில் “பூக்களுல் ஊரன்” (பூக்களுல் — பூக்கள் நெருங்கிய) என்றும், 4 ஆம் பாடலில் “கழனி ஊரன்” (கழனி — வளமுடைய வயல்) என்னும் தொடரும் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆறாம் அடியில் இறுதிச் சொல்லாக “என வேட்டேமே” என்பது பத்துப் பாடல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. வேட்டேமே எனும் சொல் முதல் பத்தின் பெயராக வைத்து எண்ணப்பட்டுள்ளது.

வேட்கைப் பத்தின் முதல் ஐந்து பாடல்கள் திருமணத்திற்குப் பிறகு தலைவன் மேற்கொண்ட பரத்தமை ஒழுக்கத்தையும், ஆறு முதல் பத்து வரையுள்ள பாடல்கள் திருமணத்திற்கு முந்தைய களவு வாழ்வில் தலைவன் மேற்கொண்ட பரத்தமை ஒழுக்கத்தையும் காட்டுகின்றன. இதிலிருந்து பரத்தமை ஒழுக்கம் என்பது களவு, கற்பு ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளிலும் நடைபெற்றதை அறியமுடிகிறது.

“எந்நிலைக் கணவனையும் நன்னிலைக் கணவனாக கொண்டொழுவுதே மனைவியின் அதிகாரக் கொள்கை. ஒத்துப்போகும் பெண் குணத்தாலும், பரத்தமைக்குச் சமுதாயத்தில் பேரெதிர்ப்பு இன்மையாலும், பலர் தம் இல்லற வாழ்க்கை பிளவின்றி பிரிவின்றி இயங்கிற்று என அறிவோமாக” (வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.235).

வேட்கைப் பத்தின் சொல்லாட்சி

வேட்கைப் பத்தில் வாழ்க, வாழி, பொலிக, சிறக்க, வாய்க்க என்னும் நற்றொடர் இடம்பெற்றிருப்பது போலவே, வளமையானச் சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

“நனையக் காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்” (ஐங்.1)

“கயல்ஆர் நாரை போர்வில் சேக்கும்” (ஐங்.9)

நனைய, சினைய, கயல்மீன், நாரை, வைக்கோற் போர் ஆகியன வளமைக் குறியீட்டுச் சொற்களாகும். நனைய என்பது அரும்பையும், சினைய என்பது மீன்களின் பெருக்கத்தையும் காட்டுகிறது. இவ்விரண்டுச் சொற்களும் சங்க இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளன. இதனை,

“அடுநனை வேங்கை” (புறம்.390)

“மாநனை கொழுதி” (நற்., 9)

“புல்லென் உயர்சினை” (அகம்.51)

“சினைவளர் வளையின்” (பரி., 7:38)

எனவரும் சங்கப்பாக்கள் வழி அறியலாம்.

கருப்பொருள்

திணைக்கு கருப்பொருட்களாக,

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புள்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ

அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப” (தொல். பொருள். அகத்., நூ.20)

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா. ஐங்குறுநூற்று மருதத்திணையில் வேட்கைப் பத்தின் பாடல்களில் ஊரன் (1-10) - மருதநிலத் தலைவன், உழவர் (3) — நிலமக்கள், நெல் (1, 3) — உணவு, மருதம் (7) — மரம், எருமை (3) - விலங்கு. தாமரை (6) — பூ, பொய்கை (6) — நீர்நிலை — மருதத்திணைக்குரிய கருப்பெருட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

வேட்கைப் பொருள்

வேட்கை, வேட்டம், வேட்கும் எனும் சொல்லாட்சி “விருப்பம்” என்ற பொருளைத் தருகிறது. வேட்கை என்பது, வேட்ட (அகம்., பா.353), வேட்டோர் (அகம்.332), வேட்கும் (புறம்.280), வேட்டம் (புறம். 31, 214) என்றும் இலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ளது. அவா என்பதற்கு “விருப்பம், வேட்கைப் பெருக்கம்” என்று பொருள் தருவர் உ.வே.சாமிநாதையர். (உ.வே.சாமிநாதையர், அகராதி நிகண்டு, ப.224). ஆசையின் ஒரு கூறாக வேட்கை உள்ளது.

தொல்காப்பியர் பத்து அவத்தைகளைக் குறிப்பிடும் பொழுது “வேட்கை, ஒரு தலையுள்ளதல்” (தொல். களவு., நூ.8) என்றுரைப்பர். இதற்கு இளம்பூரணர், “வேட்கையாவது பெற வேண்டுமென்னும் உள்ள நிகழ்ச்சி” (தொல். களவு., ப.166) எனப் பொருள் தருவர்.

களவு, கற்பு ஆகிய இரு ஒழுக்கங்களிலும் தலைவன் பிரிந்திருந்த காலத்தில், தலைவியும், தோழியும் எதனை விரும்பியிருந்தீர்கள் என்பதற்குத் தலைவனுக்குத் தோழி பதிலுரைப்பதாக இப்பத்து அமைந்துள்ளது இதுவே தலைவியின் பதிலுமாகும்.

நாட்டின் வளம் குறித்த வேட்கை

ஒரு நாட்டு மக்கள் நலமாக வாழ, நெல் முதலிய உணவுப் பயிர்களும் வளமாக விளைதல் வேண்டும். இதைத்தான் தலைவி விரும்பியதாக தோழி எடுத்துரைக்கிறாள். இதனை,

“நெல்பல பொலிக; பொன்பெரிது சிறக்க” (ஐங்.1)

என வரும் வேட்கைப் பத்துப் பாடல் மொழியும், “இச்செய்யுளில் நெல் என்றது பிற கூலங்களையும் உள்படுத்தியது என்று கொள்க. பொன் என்றது கூலங்களல்லாத பிற செல்வ வகைகளாகும். அவை முத்து, பவழம், நீலம், இரத்தினம் முதலானவை” (ஐங்குறுநூறு, உரை, ப.8). நெல் என்பது பிற தானியங்களையும் சேர்த்துக் குறித்ததை,

“கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்” (பதிற்.13:23)

என்னும் பதிற்றுப்பத்து பாடல் வழி அறியலாம்.

மருதத்திணையின் முதன்மைத் தொழில் உழவு. அம்மக்களின் அடிப்படை உணவாக நெல்லுச் சோறு உள்ளது. இதனால் தான் தலைவி நெல் பல பொலிக என்று வாழ்த்துகிறாள். அடுத்து “பொன் பெரிது சிறக்க” என்கிறாள். இதில் உள்ள “பொன்” எனும் சொல் பொன்னை மட்டும் குறிக்கவில்லை. பழங்காலத்தில் பொன் என்பது பல்வேற வகையான உலோகங்களைக் குறித்து நின்றது. பொன் என்பதற்கு “சுவணம், அழகு, விடுப்பு, செம்பு, ஈயம், இரும்பு, வனப்பு, இலட்சுமி, வியாழம்” என்று பொருள் தருவர் உ.வே.சாமிநாதையர் (உ.வே.சாமிநாதையர், அகராதி நிகண்டு, ப.87). உணவு உற்பத்திக்குப் பிறகு, ஒரு நாட்டின் வளம் பொன் போன்ற உலோகங்களின் இருப்பில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மேலும், உழவுத் தொழில் புரிவதற்கு இரும்பு போன்ற கருவிகளின் தேவை அதிகமாகும். இதனால் தான் தலைவி பொன் பெரிது சிறக்க என்று வாழ்த்துகிறாள். வள்ளுவரும்,

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு” (குறள்.81)

என்பதன் மூலம், இல்லறக் கடமை ஆற்றுவதற்கு உணவுப் பொருட்கள் தேவை என்பதாலும் நெல் வளம் பெருக வேண்டினாள் தலைவி.

உணவுப் பயிர்கள் விளைச்சல் மிகுந்திருந்தால்தான் இரவலர்களுக்குக் கொடுத்து இல்லறக் கடமையை ஆற்ற முடியும் என்பதால்,

“விளைக வயலே! வருக இரவலர்” (ஐங்.2)

என்கின்றாள். இதனைத் தொல்காப்பியம்,

“விருந்து புறந்தருதலும் சுற்ற மோம்பலும்” (தொல். கற்பு.1)

இல்லாளின் பண்புகள் என்கிறது.

நாட்டின் வளத்தைக் கூறி, அந்நாட்டிற்குச் செல் என்று பெரும்பாணனை ஆற்றுப்படுத்தும் நிகழ்வை “சென்மோ, இரவல! சிறக்க நின் உள்ளம்” (பெரும்பாண்., பா.45) என்னும் அடி உணர்த்தும். இரவலனைப் போற்றுதல் மன்னனின் கடமை என்பதை,

“புரப்போர் புன்கண் கூர,

இரப்போர்க்கு ஈயா இன்மையான் உறவே”

என்னும் பாடலில் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் பாடுகிறான்.

இதிலிருந்து ஒரு நாட்டின் வளம் விருந்தோம்பலில் சிறக்கின்றது என்பதை அறியமுடிகிறது.

பயிர்களின் விளைச்சலைப் பாடிய தலைவி அடுத்து,

“பால்பல ஊறுக! பகடுபல சிறக்க!” (ஐங்.3)

என்று போற்றுகின்றாள். உழவன் ஆக்கத்திற்கு உழுபகடுகளும், மிகுந்த வருவாய்க்கு ஆக்களும் இன்றியமையாதன. இதனால் பகடுவை வாழ்த்திப் பல பாடல்கள் இலக்கியங்கள் பாடுகின்றன. ஐங்குறுநற்றில் மருதத்திணைப் பாடல்களில் வேட்கைப் பத்தின் மூன்றாவது பாடலிலே பகடுவை வாழ்த்திப் பாடுகிறாள் தலைவி. இதிலிருந்து இதன் சிறப்பு வெளிப்படும். மேலும், எருமைப் பத்து என்ற தனிப் பத்துப் பாடல்களும் உள்ளன.

“வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல்

பெரும்பசுக்கள்” (திருப்பாவை, 3)

என்று திருப்பாவை பால் வளத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. நெல் வளத்தையும், பகடு வளத்தையும் வாழ்த்தி,

“முகடுற உயர்ந்த நெல்லின் மகிழ்வரப்

பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்ற”

“வேலி ஆயிரம் விளைகநின் வயலே” (புறம்.391:3-4, 21)

என்ற புறப்பாடல் அமைகிறது. வயலில் உழுததால் சேறுபட்ட காலுடன் நின்ற பகடுவை,

“பகடுசேறு உதைத்த புள்ளிவெண் புறத்துச்” (நற்.340)

என்று குறிப்பிடுகிறது நற்றிணை.

இன்னொரு பாடலில், உழுதுவிட்டு ஓய்ந்த நடையையுடைய பகடுவை,

“ஓய்நடை முது பகடு ஆரும்” (நற்.290)

என்று குறிப்பிடுகிறது.

நாட்டின் நன்மையை விரும்பிய தலைவி, உலக நன்மைக்காக மாரியின் தேவையை உணர்ந்து இறுதிப் பாடலில் வெளிப்படுவதன் மூலம் அதனின் முதன்மையை அறியமுடிகிறது.

“மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கு இல்லை” (நான்மணி., பா.46)

உலக மக்களுக்கு மழை இல்லையேல் நல் வாழ்வில்லை. தேவர்களுக்கூரிய பூசையும், விழாவுமில்லை என்கிறது நான்மணிக்கடிகை.

“நீர் இன்று அமையா உலகம்” (நற்.1)

“நீர் இன்றியமையாது உலகு” (குறள்.20)

என்ற அடிகள் நீரின் தேவையை உணர்த்துகிறது.

நெல் போன்ற கூலங்களின் விளைச்சலும், அறம் செய்வதற்கும், மக்கள் யாவரும் இன்பம் துய்ப்பதற்கும் மழையே காரணமாக உள்ளது என்பதால்,

“மாரி வாய்க்க! வளம் நனி சிற்க” (ஐங்.10)

என்று தலைவிப் போற்றுகிறாள். விண்ணின் மழைத்துளி மண்ணில் விழா விட்டால், பசும்புல்லைக் கூட காண்பதறிது என்பதால், எல்லா வளங்களையும் பெற மழை வளம் சிறக்க வேண்டும் என்றுரைக்கிறது மேற்கண்ட பாடல். இதன் சிறப்பைக் கருதி,

“மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்

நாமநீர் வேலி உலகிற்கு அவன் அளிபோல்

மேல்நின்று தான்சுரத்தலான்” (சிலம்பு.1:7-9)

என்று மங்கல வாழ்த்தாக மழையை வைத்துப் பாடுகிறார் இளங்கோவடிகள்.

பரத்தமை ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட தலைவனின் பிரிவில் வாடும் தலைவி, நாட்டின் வளத்தை மனதால் விரும்பிப் போற்றியதை அறியும் பொழுது, தலைவியின் பொதுநலப் பணியும் புலப்படுகிறது. தனக்கென வாழா தன்மையுடையவளாகவும் கற்பின் திண்மையுடனும் வாழ்ந்த தலைவியின் மாண்புப் போற்றத்தக்கதாகும்.

மன்னனின் நலம் குறித்த வேட்கை

“வாழி ஆதன், வாழி அவினி” என்று மன்னனை முதன்மைப்படுத்தி வாழ்த்தி அவன் பகையில்லாமல் நீண்ட நாள் வாழ வேண்டும் என்கிறாள் தலைவி.

“வேந்து பகைதணிக! யாண்டு பலநந்துக” (ஐங்.6)

“பகைவர் புல்ஆர்க” (ஐங்.4)

கற்புக் கடம்பூண்டத் தலைவி, வேறொன்றும் உள்ளத்தில் நினையாது, மன்னனின் வெற்றியையும், நீண்ட ஆயுளையும் விரும்புகிறாள். “வேந்தன் பகை தணிக” என்றதன் பயன், பகையில்லாத நாட்டில் அமைதி நிலவும். மன்னனும் நன்முறையில் ஆட்சி செலுத்துவான். மக்களும் மகிழ்வுடன் வாழ்வார். இல்லறமும் இனிமையாக நடைபெறும் என்பதாகும். இத்தகையச் சிறப்பு வாய்ந்த மன்னனும் நீண்டகாலம் வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறாள் தலைவி.

மன்னனின் வாழ்நாள் நிலைக்கட்டும், பகைவரின் வாழ்நாள் பட்டழிந்து போகட்டும் என்று,

“நின்று நிலைஇயர் நின் நாள்மீன்; நில்லாது

படாஅச் செலீஇயர், நின் பகைவர் பீனே” (புறம்.24)

எனும் பாடலில் மாங்குடி கிழார் வாழ்த்துகிறார். அடுத்து,

“அரசு முறை செய்க! களவு இல்லாகுக” (ஐங்.8)

என்றுரைக்கிறாள் தலைவி. முறையாக ஆட்சிச் செய்யாத நாட்டில் மழைத் தவறும் மழைத் தப்பினால் மண்ணுலக வாழ்க்கை இல்லை. பெண்டிர்க்குக் கற்பும் சிறவாது. கள்வரும் கொலைஞரும் பெருகுவர். இந்நிலையில் இல்லறமும் சிறக்காது என்பதால், அரசு முறை செய்க, களவு இல்லாகுக என்று வாழ்த்துகிறாள். வள்ளுவரும்,

“முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்

கிறைஎன்று வைக்கப் படும்” (குறள்.388)

என்கிறார்.

முறை செய்யும் அரசனின் கடன், குடிமக்களின் குறை போக்குவதாகும். அரனுக்குரிய கடமைகளை விடாமல் செய்து வாழ்வதென்று பெருங்குன்றார் கிழார்,

“அரசியல் பிழையாது செரு மேந்தேன்றி

நோயிலை ஆகியர் நீயே” (பதிற்.89)

என்னும் பாடலில் இளஞ்சேரல் இரும்பொறையை வாழ்த்துவதன் மூலம் அறியலாம்.

இளந்திரையன் முறையான செங்கோல் ஆட்சியை செலுத்தியதால்,

“அத்தம் செல்வோர் அலறத் தாக்கி
கைப்பொருள் வெளவும் களவேர் வாழ்க்கைக்

கொடியோர் இன்று அவன் கடியுடை வியன்புலம்” (பெரும்பாண்.39-41)
கன்வரும், கொலைப்புரிவோரும் அவன் நாட்டில் இல்லை என்கிறது இப்பாடல்.

அரசனை வாழ்த்திய தலைவி, அவனால் நிலை நிறுத்தப்படும் அறம் தழைக்குமாறும், அவ்வறத்திற்கு மாற்றான பாவம் நீங்குமாறும் வாழ்த்துகிறாள்.

“அறம் நனி சிறக்க! அல்லது கெடுக” (ஐங்.7)

என்பது பாடல். முறையான ஆட்சி செய்யும் அரசனுக்கு, அறமே முதன்மையானதாக இருக்க வேண்டும். இக்கருத்தினை “அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்” (புறம்.55) என்னும் பாடல் வழியும் அறியலாம். அறநெறியிலிருந்து தவறாது, நெறியல்லாதவற்றை நீக்கி, நன்முறையில் நாட்டை ஆளுபவனே சிறந்த அரசன் என்று,

“அறனிழுக்கா நல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா

மானம் உடைய தரசு” (குறள்.384)

என்னும் குறளில் வள்ளுவரும் வாய்மொழிகிறார்.

பசிப்பிணி நீங்குக

ஒரு நாடு எப்படி இருக்க வேண்டுமெனப்பதை,

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்

சேராது இயல்வது நாடு” (குறள்.734)

என்னும் குறள் வழி நெறிப்படுத்துவர் வள்ளுவர். “நோயொடு பசி இழந்து ஓர்இ” (பதிற்.13:27) சேர அரசன் நோயும் பசியும் குடிகளுக்கு இல்லாமல் காத்து வருவதைக் குறிக்கின்றது. அறத்தின் வழி நின்று முறையாக ஆட்சிச் செலுத்தும் அரசனுக்குத் தடையாக இருப்பவை பசியும் பிணியுமாகும். இவ்விரண்டும் இல்லாத நாடே சிறந்த நாடாகும். பசியும் பிணியும் நலியும் நாட்டில் இல்லறம் சிறவாது என்பதால்,

“பசி இல்லாகுக! பிணி சேண் நீங்குக” (ஐங்.5)

என்று வாழ்த்துகிறாள் தலைவி. பசியும் பிணியும் இல்லாத அரசாட்சியில் தான், இல்லறத்தை இனிமையாக நடத்த முடியுமென்று தலைவி எண்ணியிருந்ததை அறியமுடிகிறது. நாட்டில் பசியும், பிணியும் நீங்க, மழையும் வளனும் சுரக்க மணிமேகலையும் வாழ்த்துகிறது.

“பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி

வசியும் வளனும் சுரக்க” (மணி., 1:10-11)

என்றுரைக்கும் மணிமேகலை, நாட்டில் பசிப்பெருகியதால்,

“அரசுதலை நீங்கிய அருமறை அந்தணன்” (மணி., 11:83)

என்று கோசிகனைக் குறிப்பிடுகிறது. மக்களின் பசியைப் போக்கிய சிறுகுடிக்கிழன் பண்ணனை “பசிப்பிணி மருத்துவன்” (புறம்.173) என்று போற்றுகிறது புறநானூறு. இதன்மூலம் தள்ளாத விளையுளையுடைய நாடாக இருந்தாலும், மக்களிடம் பசியும், பிணியும் அண்டவிடாமல் பாதுகாப்பவனே உடனே சிறந்த அரசன் என்பதை ஐங்குறுநூற்றின் பாடல்வழி அறியமுடிகிறது.

நன்று வளர்ந்து, தீதில்லாகுக

ஒரு நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும், அந்நாட்டை ஆளும் அரசன் எப்படியிருக்க வேண்டும், எவ்வாறு ஆட்சி செலுத்த வேண்டும் என்றுரைத்த தலைவி,

“நன்று பெரிது சிறக்க! தீதில்லாகுக!” (ஐங்.9)

என்று உலக நன்மைக்காக வாழ்த்துகிறாள். நன்று — அறத்தின் பயன்; தீது — மறப்பயன். இன்பத்திற்குக் காரணமான அறச்செயல்கள் பெருகவும், துன்பத்திற்குக் காரணமான

மறச்செயல்கள் அழியவும் நன்று பெரிது சிறக்க தீது இல்லாகுக என்று விரும்பினாள். வள்ளுவரும், “அல்லவை தேய அறம்பெருகும்” (குறள்.96) என்றுரைக்கிறார். புறநானூறு,

“நல்லது செய்தல் ஆற்றீர் ஆயினும்

அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்” (புறம்.195)

நல்வினைகள் செய்யாவிட்டாலும், தீயவினைகள் செய்யாது விலகுங்கள் என்கிறது.

நல்வினையால் நன்மையும், தீயவினையால் தீமையும் ஏற்படுமென்பதை, “நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும்” (புறம்.29) என்னும் வரி உணர்த்தும்.

“புறத்தொழுக்கத்தில் நெடுநாள் வாழ்ந்த தலைவனின் உடனுறை வின்பம் பெற்றிருந்த காலத்திலே, தலைவியின் மனவேட்கை எவ்வாறு பொறுப்புணர்வோடு செயல்படுகிறது என்பதை அவன் நலத்தையே பெரிதும் நினைத்து வருந்தும் தோழியின் மன வேட்கையை குறிப்பிடும் வண்ணம் அமைகிறது.” (ஞா.கார்த்திகா, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகையில் வாழும் மகளிரின் மாண்புகள் - ஓர் ஒப்பீடு, ப.4)

வேட்கைப் பத்தில் உள்ளுறை

சங்கப் புலவர்கள் இலக்கியத்தில் அகவுணர்வை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தவும், குறிப்பால் உணர்த்தவும் “உள்ளுறை” என்னும் இலக்கிய உத்தியைக் கையாண்டனர். இதனை குறிப்புப் பொருள் உத்தி என்றும் அழைப்பர். வெளிப்படையாகத் தெரியும் பொருளோடு, வேறொரு பொருள் புலப்படுவது போல அமைப்பது உள்ளுறை உத்தியாகும். சங்க இலக்கியத்தில் உள்ளுறை அமைந்த பாக்கள் நிறைய உள்ளன. உள்ளுறையை தொல்காப்பியர் அகத்திணையியல் (நா.49-52), உவமயியல் (24-33), பொருளியல் (46-48) ஆகிய இயல்களில் குறிப்பிடுகிறார். உள்ளுறை என்பதற்கு, “உட்பொருள், உட்கருத்து, உள்ளெண்ணம், உள்ளிருக்கும் பொருள், மறைபொருள், உள்ளுறை யுவமம், பொருளடக்கம்” என்று பொருள் தருகிறது.

ஐங்குறுநூற்றில் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் உள்ளுறையில் பாடப்பெற்றுள்ளன. குறுகிய அடிகளில் கருத்துகளை விளக்க புலவர்கள் உள்ளுறை உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. தெய்வம், உணவு, பூ, மரம் உள்ளிட்ட 14 கருப்பொருட்களின் வழி உள்ளுறையைப் பயன்படுத்தி பாக்களை இயற்றியுள்ளனர் புலவர்கள்.

வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியும் மருத்திணையாகும். நீர் நிறைந்தப் பகுதியாகையால் உழவுத் தொழில் சிறப்புற நடைபெற்றது. அரசனையும், நாட்டையும் வாழ்த்திப் பாடிய தலைவி, தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தையும் இடித்துரைப்பதைக் காணமுடிகிறது.

“நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்”

“யாணர் ஊரன் வாழ்க” (ஐங்.1)

நறுமணம் கமழும் காஞ்சி மலர்களும், புலால் நாற்றம் வீசும் மீன்களும் ஒக்க விளையும் ஊரன் எனத் தலைவனை வாழ்த்துவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. உள்ளுறைப் பொருள், கற்புக்கடம் பூண்ட குலமகளிரையும், இழிந்த பரத்தையரையும் ஒரு நிகராகக் கொண்டு வாழ்கிறான் தலைவன் என்பது உள்ளுறைப் பொருளாகும். நனைய காஞ்சி, சினைய சிறுமீன் என்பது தலைவனின் ஊர் வளமையை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது.

தலைவன் பரத்தையரிடம் சென்று வந்தாலும், தலைவி தலைவனோடு கொண்ட காதலுறவு பிறவிதொறும் தொடர வேண்டுமென்று விரும்பி வாழ்ந்தாள் என்று,

“பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்

தண்துறை ஊரன் கேண்மை

வழிவழிச் சிறக்க! எனவேட் டேமே” (ஐங்.2)

என்னும் அடியில் தோழி வெளிப்படுத்துகிறாள். தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பால், அவனுக்கு தலைவியின் மீதிருந்த நட்பு நாளும் நாளும் குறைவதைக் கண்ட தோழி, ஊரன் கேண்மை வழிவழிச் சிறக்க என்று வாழ்த்தினாள்.

நறுமணம் மிக்க பல்லிதழ்க் குவளை மலரோடு, புல்லிய நெய்தற்பூ ஒப்பாக விளங்கும் துறை என்பது பொருள். நற்பண்பு மிக்க தலைவியின் மாண்புணராது வறிய காமம் ஒன்றையே கருதி இழிந்த பரத்தையைத் தலைவன் சமமாக உறவுக் கொண்டொழுகியது என்பது உள்ளுறைப் பொருளாகும். குவளை மலர் மருத நிலத்திற்குரியதாகும். நெய்தல் மலர் நெய்தல் திணைக்குரியதாகும். உரிமையுடைய தலைவியின் உறவை விட்டு, உரிமையில்லாத பரத்தையை நாடிச் சென்றான் என்ற குறிப்புப் பொருளும் இதன்கண் உள்ளது.

ஐங்குறுநூற்றில் அதிக அளவு வேறு திணைகளின் கருப்பொருள் மயங்கி வந்துள்ளது. இது தவறில்லை என்று,

“எந்நில மருங்கின் பூவும் புள்ளும்
அந்நில பொழுதொடு வாரா ஆயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும்” (தொல். பொருள். அகத்.21)

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

பிறவிகள் தோறும் தொடரும் கணவன் மனைவி உறவை,
“இம்மை மாறி மறுமை ஆயினும்
நீயா கியர்எம் கணவனை
யானா கியர்நின் நெஞ்சநேர் பவளே” (குறுந்.49)

எனும் பாடல் உணர்த்தும்.

தலைவியை ஊழ்வயத்தால் முதற்கண் சந்தித்த வேளையில் “நின்னைப் பிரியேன்” என்று நேர்நிறை முன் கைப்பப்பற்றித் தெய்வத்தின் முன் சூளுரைத்தான் தலைவன். சூள் இப்பொழுது மெய்யாகுகவென்று,

“அலங்கு சினைமா அத்து அணிமயில் இருக்கும்
பூக்களுல் ஊரன் சூள் இவண்
வாய்ப்ப தாக எனவேட் டோமே” (ஐங்.8)

என்னும் பாடலில் தோழி உரைக்கின்றாள். அசைகின்ற கிளைகளையுடைய மாமரத்தில் அழகிய மயில்கள் தங்குவதற்கு இடமான பூக்கள் மலர்ந்த ஊரன் செய்த சூள்கள் இப்பொழுது மெய்யாகுமாக என வேண்டினோம் என்பது பாடல் கருத்து. மயில் அம்மரத்திற்கும், அது நின்ற சோலைக்கும் அணி செய்தார் போல, தலைவியும் தலைவன் மனைக்கு அணியாக இருந்து சிறப்பிக்க, விரைவில் அவளை வரைந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது உள்ளுறைப் பொருளாகும்.

தலைவன் சூளுரைக்கும் செய்தியை சங்கப்பாக்கள் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்துகின்றன.

“மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்தி, கைதொழுது
ஏழுறு வஞ்சினம் வாய்மையின் தேற்றி
அம்தீர் தெளநீர் குடித்தலின்” (குறிஞ்சிப்., 209-211)

தெய்வத்தின் முன் தலைவியைப் பிரியேன் என்று சூளுரைத்த தலைவன், அருவி நீர் குடித்து அதனை உறுதி செய்தான் என்று குறிஞ்சிப்பாட்டு உரைக்கின்றது. தான் உற்ற சூளைப் பொய்த்ததாக,

“வானின் இலங்கும் அருவித்தே — தான் உற்ற
சூள் பேணின் பொய்த்தான் மலை” (கலித்., பா.14:19-20)

என வரும் கலித்தொகைப் பாடல் மொழிகின்றது. “சூரர மகளிரோடு உற்ற சூளே” (குறுந்.53) என்று குறுந்தொகையும் குறிப்பிடுகிறது.

பூத்த கரும்பையும், காய்த்த நெல்லையும் மிகுதியாகக் கொண்ட வயல்கள் நிறைந்த ஊரன் மார்பு ஊர்ப்பொது நிலம்போல் பல்பெண்டிர் நுகர்ச்சிக்கு உரியதாகாது ஒழிகவேன்று,

“பூத்த கரும்பின் காய்த்த நெல்லின்

கழனி ஊரன் மார்பு” (ஐங்.4)

என்னும் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. பூத்தும் பயன்படாத கரும்பையும், காய்த்துப் பயன் தரும் நெல்லையும் உடைய ஊரன் என்றது, குடிக்கு விளக்காகும் மக்களை ஈன்று தரும் கற்புடைய மாதரையும், அச்சிறப்பில்லாத பரத்தையுடன் ஒப்பக்கருதி வாழ்கிறான் தலைவன் என்னும் உள்ளுறைப் பொருள் வந்துள்ளது. காய்த்த நெல் எனும் கருப்பொருள் வழி மகவைப் பெற்று இல்லற வாழ்க்கைக் காக்கின்றான் என்னும் குறிப்புப் பொருளைக் காணலாம். புதல்வரைப் பெறும் கடமைகள் பரத்தைக்கு இல்லை என்பதையும் சுட்டுக் காட்டுகின்றது.

புதல்வரைப் பெறும் கற்புடைய மகளிர்க்கு ஈடாகாத பரத்தையரின் பொய்யன்பை,

“புன்மனத்து உண்மையோ அரிதே; அவரும்

பைந்தொடி மகளிரொடு சிறுவர்ப் பயந்த,

நன்றி சான்ற கற்போடு

எம்பாடு ஆதல் அதனினும் அரிதே” (நற்.330)

எனும் பாடலில் நற்றிணை குறிப்பிடுகின்றது.

குறுகிய அடிகளைக் கொண்ட ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல்களில் உள்ளுறை வைத்துப் பாடப்பெறுவதன் மூலம், இலக்கிய அழகையும், இயற்கை வனப்பையும், உவமைத் தன்மையையும், குறிப்புப் பொருள் எனும் நாகரிகப் பண்பையும், புலவர்களின் புலமையையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதனினும், “கருப்பொருள் கொண்டு உள்ளுறை அமைப்பது இலக்கிய அருமையாகும். அவ்வருமை ஓரம்போகியார்க்கு எளிமையாகக் காண்கிறோம். இரண்டடிகளில் உள்ளுறை சுட்டுத் தொடுப்பது இவர்தம் யாப்பு முறையாகும்” (வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், பக்.307-308) என்பர் வ.சுப.மாணிக்கம். இவற்றிலிருந்து இலக்கியங்களில் உள்ளுறை உத்தியின் பயனை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

தலைவனின் பரத்தமைப் பண்பினால் ஊடல் துன்பத்திலிருக்கும் தலைவி, நாட்டின் வளம் சிறக்கவும், அறம் தவறாது முறை செய்யும் மன்னன் பல்லாண்டு வாழவும், அறம் சார்ந்த செயல்கள் நாட்டில் தழைக்கவும், அறம் அல்லாத தீமைகள் அழியவும், இன்பம் பெருகி துன்பம் அருகவும், மாரி பெருகி, மண்ணுயிர்கள் செழிக்கவும் விரும்பியிருந்ததன் பொருட்டு அவளின் தன்னலம் கருதா உள்ளத்தை அறியமுடிகிறது. நாட்டின் வளமே, இல்லற நலன் என்று கற்பின் திண்மையுடன் வாழ்ந்திருந்ததை வேட்கைப் பத்துப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. தற்கால இல்லற மகளிர் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய பண்பாடாகவும் உள்ளது.

துணைநூற் பட்டியல்

Alice, A. (Ed.). *Pathitruvatthu*. Chennai: New Century Book House (P.) Lt., 4th Edition, 2011.

Asiriyar Kulu. *Pathinen Keezhkanakku Noolgal Moolamum Uraiyum*. Chennai: Saratha Publications, 2009.

- Balasubramaniyan, Ku.Ve. (Ed.). *Natrinai*. Chennai: New Century Book House (P.) Lt., 2004.
- . *Purananooru*. Chennai: New Century Book House (P.) Lt., 2007.
- Dhakshinamurthy, A. (Ed.). *Aingurunooru*. Chennai: New Century Book House (P.) Lt., 4th Edition, 2011.
- Duraisampillai, Avvai Su. *Manimekalai (Moolamum Uraiyum)*. Chennai: Saratha Publications, 2019.
- Elampuranar Urai. *Tholkappiyam — Ezhutthathikaram — Sollathikaram — Porulathikaram*. Chennai: Saratha Publications, 15th Edition, 2019.
- Jayapal, Ra. (Ed.). *Agananooru*. Chennai: New Century Book House (P.) Lt., 3rd Edition, 2011.
- Karthika. Gna. *Aingurunooru, Kalitthokaiyil Vaazhum Makalirin Maanpukal Oor Oppeedu*.
- Manickam, A. (Ed.). *Tiruppavai*. Chennai: Manivasakar Publications, 2001.
- Manickam, Va.Suba. *Tamilkkathal*. Chennai: Saratha Publications, 3rd Edition, 2010.
- Mohan, Ra. (Ed.). *Patthuppattu (1) Moolamum Uraiyum*. Chennai: New Century Book House (P.) Lt., 4th Edition, 2011.
- Nagarasan, Ve. (Ed.). *Patthuppattu (2) Moolamum Uraiyum*. Chennai: New Century Book House (P.) Lt., 2011.
- Pillai, K.K. *Tamizhaka Varalaru Makkalum Panpaadum*. Chennai: Ulaga Tamilaaraychi Niruvanam, Reprint, 2002.
- Swaminathaiyar, Vu.Ve. *Akarathi Nikandu*. Chennai: Vu.Ve.Swaminathaiyar Nool Nilaiyam Veliyeedu, 1983.
- The.Po.Mi. *Kalanjiyam (2) — Tamil Elakkiya Varalaru*. Chennai: Kavya Publications, The.Po.Mi. Ninaivu Naal Sirappu Veliyeedu, 2005.
- Varatharasan, Mu. *Tamil Elakkiya Varalaru*. New Delhi: Sakithya Academy, 1972.
- Varatharasanar, Mu. (Ed.). *Tirukkural*. Chennai: Tirunelveli Thenninthiya Saiva Siddhantha Nurpathippu Kazham (P.) Lt., 174th Edition, 2002.
- Venkadasamy Nattar, Na.Mu. *Silappathikaram*. Chennai: Saratha Publications, 2011.
- Viswanathan, A. (Ed.). *Kalitthokai*. Chennai: New Century Book House (P.) Lt., 2004.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2025, ஏப்ரல் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்- ஏப்ரல் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஏப்ரல் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com